

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12Csp/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916207808
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2017:6916207808.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s .r. o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanej K. Č., Y.. XX. XX. XXXX, E. L. G. J., C. XXX o zaplatenie 1 802,95 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Konanie v časti prevyšujúcej 1.137,31 eur a prevyšujúcej úroky z omeškania vo výške ročne 8% zo sumy 1.287,31 eur od 16. 06. 2016 do 19. 10. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.257,31 eur od 20. 10. 2016 do 21. 11. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.227,31 eur od 22. 11. 2016 do 21. 12. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.197,31 eur od 22. 12. 2016 do 23. 01. 2017, vo výške 8% zo sumy 1.167,31 eur od 24. 01. 2017 do 13. 03. 2017, vo výške 8% zo sumy 1.137,31 eur od 13. 03. 2017 do zaplatenia sa zastavuje.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1/ Dňa 27. 07. 2016 podal žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO 31 320 155 žalobu proti žalovanej, ktorou sa domáhal voči nej zaplatenia sumy 1.802,95 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou ako dlžníkom uzatvoril dňa 25. 11. 2009 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.200,- eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,00 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 08. 06. 2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 05. 2016, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.802,95 eura. Uplatnil si aj úroky z omeškania v zákonom a nariadením stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti, ktorá bola ním stanovená do 15. 06. 2016. Na základe uvedeného sa domáhal na žalovanej zaplatenia mu sumy 1.802,95 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1.802,95 eura od 16. 06. 2016 do zaplatenia.

2/ Počas konania písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 28. 11. 2016, žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, obaja v zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhli, aby súd pripustil zmenu na strane žalobcu z dôvodu, že ku dňu 19. 09. 2016 bola pohľadávka proti žalovanej postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. O návrhu

rozhodol súd uznesením zo dňa 20. 12. 2016 č. 12C/25/2016-28 a navrhovanú zmenu na strane žalobcu pripustil.

3/ Žalovaná sa na výzvu súdu k žalobe nevyjadрила.

4/ Podaním došlým súdu dňa 10. 04. 2017 žalobca vzal späť žalobu v časti istiny 515,64 eur (poplatky a sankčný úrok) aj s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania a tiež vzal späť žalobu v časti istiny 150,- eur aj s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania z dôvodu, že platbami zo dňa 19. 10. 2016, 21. 11. 2016, 21. 12. 2016, 23. 01. 2017 a 13. 03. 2017 žalovaná uhradila po 30,- eur. Takto po čiastočnom späťvzati žiadal žalovanú zaviazat' na zaplatenie 1.137,31 eur a na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške ročne 8% zo sumy 1.287,31 eur od 16. 06. 2016 do 19. 10. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.257,31 eur od 20. 10. 2016 do 21. 11. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.227,31 eur od 22. 11. 2016 do 21. 12. 2016, vo výške 8% zo sumy 1.197,31 eur od 22. 12. 2016 do 23. 01. 2017, vo výške 8% zo sumy 1.167,31 eur od 24. 01. 2017 do 13. 03. 2017, vo výške 8% zo sumy 1.137,31 eur od 13. 03. 2017 do zaplatenia. Z tohto vyjadrenia žalobcu ďalej vyplýva tvrdenie, že prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu splátkovej karty QUATRO zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty. Žalovaná vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami. Išlo o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, pričom v priebehu revolvingu nie je možné stanoviť RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka. Žalovaná bola informovaná prostredníctvom Obchodných podmienok aj o indikatívnom výpočte RPMN, o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj o výške úverového rámca. Žalovaná čerpala úver od 05. 12. 2009. Suma, ktorú uhradila z titulu splácania úveru, bola 1.778,73 eur. Žalovaná suma teda pozostáva z nesplatennej istiny 839,50 eur, nezaplatených poplatkov 151,86 eur, štandardného úroku 447,81 eur, sankčného úroku 363,78 eur (v tom istom podaní potom vzaté späť v časti, ako je to v prvej vete tohto odseku). Súčasne poukázal na to, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnoveného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je preto možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka.

5/ Na pojednávanie dňa 11. 04. 2017 sa zástupca žalobcu nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané a svoju neprítomnosť aj ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

6/ Žalovaná na pojednávaní žiadala žalobu zamietnuť. Nepoprela tvrdenia žalobcu v žalobe, že formou kreditnej karty brala úver, ale už sa nevie vyjadriť k tomu, koľko vybrala a koľko zaplatila, lebo to bolo už veľmi dávno. Keďže nevie preukázať opak, nespochybňuje žalobcom predložený výpis z pôžičkovej karty.

7/ Keď žaloba ohľadom sumy 665,64,- eur s prísl. bola vzatá späť skôr, ako sa začalo pojednávanie, súd konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 C. s. p. konanie zastavil. Ostalo preto rozhodnúť o žalovanej sume 1.137,31 eur s prísl.

8/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., účinných od 01. 01. 2008 a ďalších týchto podmienok, účinných od 15. 01. 2009, výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovanej - výpisov z kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., oznámenia po postúpení pohľadávky, vypovedania zmluvy a vyhlásenia predčasnej splatnosti aj s dôkazom o doručení a cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a vec posúdil takto:

9/ Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanej ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaná ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo

podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a/ a § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu 25. 11. 2009, teda dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch").

10/ Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

11/ Podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12/ Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

13/ Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá Zmluva o vydaní kreditnej platobnej karty č. 34263706 dňa 25. 11. 2009. Z textu uvedenej zmluvy/žiadosti vyplynuli jedine identifikačné údaje poskytovateľa karty a klienta, v žiadosti je uvedený schválený úverový rámec, štandardná - pevná mesačná splátka, ďalej sú uvedené zárobkové pomery žiadateľa v čase podanej žiadosti a údaje v časti IV., ktoré sa týkajú spôsobu úhrady mesačných splátok a spôsobu čerpania zo strany klienta. Súd konštatuje, že na účet žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky, tak ako to vyplynulo z výpisov z pôžičkovej karty Quatro, v celkovej sume 870,- eur. Z platobnej histórie a z výpisov karty vyplynuli aj kreditné transakcie, čiže úhrady žalovanej a tie boli vykázané vo výške 1.778,73 eur a ďalších 150,- eur po podaní žaloby. Súd teda pri posudzovaní žalobcovho nároku vychádzal z rozdielu týchto súm.

14/ Okrem žiadosti o vydanie platobnej karty, ktorá nahradzovala zjavne aj zmluvu (za nadpisom Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro sa uvádza "ďalej ako "žiadosť" alebo "žiadosť/zmluva"), nebola predložená žiadna iná listina, z ktorej by boli zrejmé aj ďalšie zmluvné dojednania, ktoré mali byť súčasťou zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovanou riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ktorá je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve, a preto sa nestotožňuje s názorom žalobcu. Tento názor súd považuje za prekonaný, dôkazom čoho je napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012.

15/ Súčasťou uvedenej žiadosti nebolo dojednanie žiadnych úrokov, ani poplatkov a pokiaľ žalobca odkazoval na nečitateľné Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, súd konštatuje, že obsah zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (VOP), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe, výlučne podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z toho teda vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, s výnimkou poistnej zmluvy, nemožno určiť len odkazom na VOP. Preto je vylúčené, aby sa všeobecné obchodné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo všeobecných úverových podmienkach, bez ich podpisu sa podľa názoru súdu nemôže stať súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. Pokiaľ neboli v zmluve dohodnuté úroky a poplatky a absentovala aj RPMN, takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16/ Súd podotýka, že prehlásenie žiadateľa o uzavretie zmluvy v čl. VI bode 5, že sa oboznámil pred podpisom zmluvy s cenníkom, výškou štandardnej úrokovej sadzby a výškou sankčnej úrokovej sadzby, nie je možné akceptovať ako splnenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je nepochybne vyhotovená vo forme predtlačenej formulára, ktorého ustanovenia žalovaná pred podpisom zmluvy nemohla podstatne ovplyvniť, túto používal právny predchodca žalobcu vo viacerých prípadoch, o čom má súd z úradnej činnosti vedomosť, pričom ustanovenia o tom, že sa druhý účastník zmluvy oboznámil z úrokmi a cenníkom pred jej podpisom je len vopred pripravená formulácia právneho predchodcu žalobcu, ktorá nutne nemusí odzrkadľovať skutočný stav. Súčasne súd poukazuje aj na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúceho č. XXXX/XXXX-XXX.XX,XX,XXX zo dňa 02. 04. 2012, kde podľa bodu 3.2 a 3.3 o prehlásení klienta, že sa pred uzavretím resp. podpisom úverovej zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami resp. znením obchodných podmienok, ktoré mu boli doručené resp. sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, komisia posúdila toto ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Obč. zák, ktorej účinkom je, že na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil.

17/ Súd ďalej dodáva, že ak zákon vyžaduje, aby poplatky a úroky boli v zmluve uvedené, musí ísť o ich uvedenie v písomnej forme, a to uvedením konkrétnej výšky poplatkov a úrokov. Za dostačujúce nemožno považovať ani prípadné oboznámenie sa spotrebiteľa s cenníkom pred podpisom zmluvy, ak na ňom chýba podpis spotrebiteľa. Ide o tak závažnú súčasť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevyhnutnú k tomu, či sa spotrebiteľ zmluvu rozhodne uzavrieť alebo nie, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie bolo zahrnuté iba do cenníka alebo obchodných podmienok, ktoré pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

18/ Súd preto dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca nemôže od žalovanej požadovať zaplatenie úrokov (za sankčné úroky a vyúčtované poplatky bola žaloba vzatá späť), pretože

nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 3 a 4 , s poukazom na ust. § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch,).

19/ Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii citovaných ustanovení súd konštatuje , že žaloba na zaplatenie 1.137,31 eur s prísl. nie je dôvodná. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého výpisu z pôžičkovej karty a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 870,- eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala žalovaná v prospech účtu, teda vo výške 1.928,73 eur (1.778,73 eur + 150,- eur po podaní žaloby). Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré žalobcovi neprináležia. Keď žalovaná už poskytnutú sumu úveru uhradila, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

20/ Žalovaná, ktorá by mala nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, uviedla, že si náhradu trov konania neuplatňuje, a preto súd vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré žalobcovi neprináležia. Keď žalovaná už poskytnutú sumu úveru uhradila, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané) uviesť spisovú značku tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 C. s. p., ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.